ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου **1930** | **ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** | *Ἀριθμὸς φύλλου* **367**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατάγματα.

Περὶ ἐπιβολῆς αὐτοτελοῦς φόρου ὑπὲρ τῶν Ταμείων Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας Μέσης, Λούτρας, Ἁγίας Τριάδος καὶ λοιπῶν Κοινοτήτων Νομοῦ Ρεθύμνης. 1

Περὶ ἀναγνωρίσεως φυσικῆς ἀπομειώσεως (φύρας) εἰς τὰς ἀποταμιευομένας ποσότητας φωτιστικοῦ πετρελαίου καὶ βενζίνης εἰς τὸ Ἐλεύθερον Τελωνειακὸν Συγκρότημα ἐν Πειραιεῖ τῆς Α. Ε. «Σόκομπελ». 2

Περὶ προσωπικοῦ τῶν φαρμακείων. 3

Περὶ καταρτισμοῦ τῶν φαρμακείων. 4

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ ἐπιβολῆς αὐτοτελοῦς φόρου ὑπὲρ τῶν Ταμείων Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας Μέσης, Λούτρας, Ἁγίας Τριάδος καὶ λοιπῶν κοινοτήτων Νομοῦ Ρεθύμνης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 2448 «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας κλπ. 2) τὸ ἄρθρον 341 ἐδαφ. 1 α' τοῦ κώδικος τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς νομοθεσίας, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ νόμου 4108 καὶ 3) τὰς ὑπ' ἀριθ. 8008 καὶ 964 ἐ. ἔ. συμφώνους γνωματεύσεις τῶν Νομάρχου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων Ρεθύμνης, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐπιβάλλεται, ἐπὶ μίαν τριετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, αὐτοτελὴς φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων γῆς ἐν γένει τῶν παραγομένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν κοινοτήτων Μέσης, Λούτρας, Ἁγίας Τριάδος, Σελλιῶν, Καμαριώτου, Ἀειμόνου, Μελάμπων, Ἁγίας Γαλήνης, Μουρνέ, Θρόνου, Βιστανῆς, Φουρφουρᾶ, Σαχτουρίων, Ἀποδούλου καὶ Κρύας Βρύσης, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐλαιωδῶν καὶ τοῦ γλεύκους εἰς ποσοστὸν 1ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, ὡς καὶ τῆς κοινότητος Ἀποσέλι εἰς τὸ αὐτὸ ποσοστόν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μελισσοκομικῶν καὶ σηροτροφικῶν προϊόντων.

Ἡ ἀπόδοσις τῶν εἰσπράξεων ἐκ τῆς εἰδικῆς ταύτης φορολογίας, ἐπιβαλλομένης ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τῶν ἐν ταῖς οἰκείαις Κοινότησι Ταμείων Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας, ἐνεργηθήσεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2442.

Τῷ αὐτῷ ἐπὶ Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῷ ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Γ. Σίδερης

Ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ.
Γ. Παπανδρέου

(2)

Περὶ ἀναγνωρίσεως φυσικῆς ἀπομειώσεως (φύρας) εἰς τὰς ἀποταμιευομένας ποσότητας φωτιστικοῦ πετρελαίου καὶ βενζίνης εἰς τὸ Ἐλεύθερον Τελωνειακὸν Συγκρότημα ἐν Πειραιεῖ τῆς Α. Ε. «Σόκομπελ».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν 2αν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ 1165 Νόμου «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος», δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 59 τῆς 21)3)1918 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Διὰ τὰς εἰς τὸ εἰς Δραπετσῶνα τοῦ Πειραιῶς Ἐλεύθερον Τελωνειακὸν Συγκρότημα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Ἑταιρείας Πετρελαίων Α. Ε. «Σόκομπελ» τελούσας ἐν ἐλευθέρᾳ ἀποταμιεύσει ποσότητας βενζίνης καὶ φωτιστικοῦ πετρελαίου ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγνώρισις φυσικῆς μειώσεως (φύρας), λόγῳ ἐξαερώσεως ἢ διαρροῆς, ἀνερχομένη διὰ μὲν τὴν βενζίνην εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1ο/ο), διὰ δὲ τὸ φωτιστικὸν πετρέλαιον εἰς τρεῖς τοῖς χιλίοις (3ο/οο), ἐφ' ὅσον πραγματοποιεῖται κῦτη, ἀποκειμένη εἰς τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τῶν ἐν τῇ 1ῃ παραγράφῳ τοῦ 61 ἄρθρου τοῦ 1165 Νόμου ὁριζομένων ὑπαλλήλων.

Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναγνώρισις φύρας δύναται νὰ λάβῃ χώραν κατὰ τὸν εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους ὑποχρεωτικῶς ἐνεργούμενον ἔλεγχον τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος συνολικῆς κινήσεως τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τοῦ ἐλευθέρου τελωνειακοῦ Συγκροτήματος καὶ δι' ἑκάτερον τῶν ἀποταμιευομένων εἰδῶν, ὑπολογίζεται δὲ μόνον ἐπὶ τῶν ποσοτήτων τῶν εἰσαχθέντων ἐντὸς τοῦ ὑπὸ ἐξέλεγξιν ἔτους.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Β. Δεληγιάννης

(3)

Περὶ προσωπικοῦ τῶν φαρμακείων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 26 τοῦ ἀπὸ 11—9—25 Ν. Διατάγματος «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων περὶ συστάσεως φαρμακείων (ἀριθ. φύλλου Ἐφημ. Κυβερν. 256 (Τεῦχος Α') τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1925)» τὴν γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, τὴν ὑπ' ἀριθ. 726)1930 γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑφυπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ προσωπικὸν τῶν φαρμακείων ἀποτελεῖται :
1) ἐκ τοῦ διευθύνοντος φαρμακοποιοῦ.
2) ἐκ τῶν βοηθῶν φαρμακοποιῶν ἐπιστημόνων.
3) ἐκ τῶν βοηθῶν τῶν φαρμακείων.
4) ἐκ τῶν μαθητῶν τῶν φαρμακείων.

Ἄρθρον 2.

Ὁ διευθύνων τὸ φαρμακεῖον ὑπεύθυνος φαρμακοποιὸς ἀσκεῖ τὴν γενικὴν ἐπίβλεψιν τοῦ φαρμακείου καὶ ἐργάζεται ἐν αὐτῷ, ὑπέχων ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3.

Βοηθὸς φαρμακοποιὸς εἶναι ὁ φαρμακοποιὸς ὁ ἐργαζόμενος ἐπὶ μισθῷ παρὰ τῷ Φαρμακείῳ, μὴ ἀνήκοντι αὐτῷ ἢ μὴ διευθυνομένῳ παρ' αὐτοῦ. Οὗτος δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν διευθύνοντα τὸ φαρμακεῖον, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ὑπέχων ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ παρασκευαζόμενα φάρμακα καὶ ὢν συνυπεύθυνος μετὰ τοῦ βοηθοῦ φαρμακείου δι' ὅ,τι παρασκευάζεται παρ' αὐτοῦ.

Οἱ βοηθοὶ ἐπιστήμονες φαρμακοποιοὶ ὑπέχουσιν ἐν γένει ὅλας τὰς εὐθύνας τῆς κανονικῆς λειτουργίας τοῦ φαρμακείου τὰς ἀναγραφομένας ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἄρθρον 4.

Βοηθὸς φαρμακείου εἶναι ὁ ἐπὶ διετίαν ὡς μαθητὴς ἀσκηθεὶς ἐν Φαρμακείῳ ἀπόφοιτος παλαιοῦ Σχολαρχείου ἢ δευτέρας τάξεως ἑξατάξιου Γυμνασίου καὶ ἐπιτυχὼς ὑποστὰς ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς πρὸς τοῦτο διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος συνιστωμένης ἐπιτροπῆς ἐπὶ ἀποκτήσει πιστοποιητικοῦ ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος βοηθοῦ φαρμακείων.

Ἄρθρον 5.

Ἵνα γίνῃ τις δεκτὸς εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐξετάσεις δέον νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς αἴτησίν μετὰ τῶν ἀκολούθων πιστοποιητικῶν.

1) Πιστοποιητικὸν τακτικῆς καὶ ἐπιμελοῦς φοιτήσεως εἰς Φαρμακεῖον κατὰ τὸ ἄρθρον 11 ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ Διευθύνοντος τὸ Φαρμακεῖον ἢ τὰ Φαρμακεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα ἔχει μαθητεύσει ὡς καὶ τὸ ἐνδεικτικὸν σχολικῆς μορφώσεως.

2) Πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου Νομιάρχου ἐν ᾧ ν' ἀναγράφεται ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐγγραφῆς τοῦ μαθητοῦ ἡ τακτικὴ αὐτοῦ θητεία καὶ αἱ τυχὸν ἐπιβληθεῖσαι αὐτῷ ποιναί.

3) Βιβλίον εἰς ὃ ἀναγράφει τὰ κατὰ τὸν χρόνον τῆς μαθητείας αὐτοῦ παρασκευασθέντα ὑπ' αὐτοῦ φάρμακα, προϋπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Διευθύνοντος τὸ Φαρμακεῖον.

4) Πιστοποιητικὸν ὅτι δὲν ἔχει καταδικασθῇ δι' ἀδίκημα προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν ἄρθρων 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 6.

Αἱ ἐξετάσεις πρὸς ἀπονομὴν πιστοποιητικοῦ βοηθοῦ τῶν φαρμακείων ἐνεργοῦνται κατ' Ἀπρίλιον καὶ Σεπτέμβριον εἰς τὰς πρωτευούσας νομῶν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης :

1) Ἐκ τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ τῶν φαρμακείων ἢ τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν φαρμακείων ἢ τούτων ἀπόντων ἢ κωλυομένων ἐκ τοῦ Νομιάρχου, ὡς Προέδρου.

2) Ἐκ δύο φαρμακοποιῶν, ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου φαρμακευτικοῦ Συλλόγου.

Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς τὸ ἀποτέλεσμα.

Τὸ πιστοποιητικὸν βοηθοῦ τῶν Φαρμακείων ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἐπὶ πεντηκονταδράχμου χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 7.

Αἱ ἐξετάσεις εἶναι προφορικαὶ καὶ πρακτικαί.

Κατὰ τὰς προφορικὰς ἐξετάσεις ὁ ὑποψήφιος ἐξετάζεται :

1) ἐπὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν φαρμακείων καὶ τῶν ἐν χρήσει εἰς τὰ φαρμακεῖα φαρμακευτικῶν σκευῶν (καταποτιοκοπτῶν, ἰγδίων, κοσκίνων, θερμομέτρων, ἀραιομέτρων, σταθμῶν κλπ.).

2) ἐπὶ τῶν γενικῶν γραμμῶν τῆς Ἑλληνικῆς Φαρμακοποιίας τῆς ἐν αὐτῇ ἀναγραφομένης ποσολογίας τῶν φαρμάκων καὶ τῶν ἐν αὐτῇ μεθόδων παρασκευῆς γαληνικῶν φαρμάκων.

3) ἐπὶ τῶν περὶ τῶν δηλητηρίων καὶ τῶν ναρκωτικῶν γενικῶν διατάξεων.

Αἱ πρακτικαὶ ἐξετάσεις συγκείσονται :

1) Εἰς ἀναγνώρισιν δρογῶν καὶ φαρμακευτικῶν καὶ χημικῶν σκευασμάτων δυναμένων ν' ἀναγνωρισθῶσι ὀργανοληπτικῶς.

2) Εἰς ἀκριβῆ ἀνάγνωσιν διατίμησιν καὶ ἐκτέλεσιν τοὐλάχιστον συνταγῶν ἐκτελουμένων παρουσίᾳ τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς καί,

3) Εἰς παρασκευὴν δύο τοὐλάχιστον ὑποθέτων φαρμάκων.

Αἱ πρακτικαὶ ἐξετάσεις γίνονται ἐν Φαρμακείῳ καθοριζομένῳ ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπήν. Τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν συνταγῶν ὑλικά, ὁσάκις τὸ φαρμακεῖον, ἐν ᾧ γίνεται ἡ ἐξέτασις, δὲν εἶναι δημόσιον, προμηθεύονται οἱ ὑποψήφιοι ἰδίαις αὐτῶν δαπάναις.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τοὺς ἐργασθέντας ἤδη εἰς φαρμακεῖα ὡς πρακτικοὺς βοηθοὺς ἐπὶ τριετίαν ἢ τοὺς συμπληροῦντας μετὰ παρέλευσιν τριετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τριετῆ ἐν φαρμακείῳ πρακτικὴν ἄσκησιν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπ' ἀδείᾳ βοηθοῦ ἐξέτασις ἄνευ τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 ὁριζομένων δικαιολογητικῶν καὶ σχολικῶν ἐνδεικτικῶν, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου φαρμακευτικοῦ Συλλόγου, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ βάσει ἐνόρκου καταθέσεως τῶν φαρμακοποιῶν, εἰς τὰ φαρμακεῖα τῶν ὁποίων εἰργάσθησαν. Ἡ ἔνορκος βεβαίωσις ἐπισυνάπτεται.

Ἄρθρον 9.

Οἱ βοηθοὶ τῶν φαρμακείων παρασκευάζουσι τὰ ὑπόθετα φάρμακα καὶ ἐκτελοῦσι συνταγὰς συνυπευθύνως μετὰ τοῦ δι-

ευθύνογτος τὸ φαρμακεῖον ἢ μετὰ τοῦ νομίμου ἀντικαταστάτου αὐτοῦ. Ἐλλείψει βοηθοῦ ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ δύναγται νὰ ἀντικαταστήσωσι τὸν διευθύνοντα τὸ φαρμακεῖον ἀπουσιάζοντα μέχρις ἑνὸς μηνὸς κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, ἐν συνεχείᾳ ἢ διακεκομμένως, ὑποχρεωμένου τοῦ φαρμακοποιοῦ ν' ἀναφέρῃ τοῦτο εἰς τὸν οἰκεῖον Νομίατρον καὶ τούτου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 10.

Μαθηταὶ φαρμακείων εἶναι οἱ εἰς τὰ φαρμακεῖα ἀσκούμενοι πρὸς πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἀπόκτησιν τοῦ πιστοποιητικοῦ τοῦ βοηθοῦ. Ἀρχόμενοι τῆς ἐν τῷ φαρμακείῳ θητείας ἐγγράφονται εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον τοῦ φαρμακείου καὶ παρὰ τῷ Νομιάτρῳ.

Ἄρθρον 11.

Οἱ μαθηταὶ παρασκευάζουσι τὰ ἐν τῷ φαρμακείῳ ὑπόθετα φάρμακα καὶ ἐκτελοῦσιν συνταγὰς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ φαρμακοποιοῦ ἢ τοῦ βοηθοῦ. Κρατοῦσιν ἡμερολογιακῶς τακτικὸν βιβλίον τῶν ὑπ' αὐτῶν παρασκευαζομένων φαρμάκων, τὸ ὁποῖον καὶ ὑποβάλλουσι μετὰ τῶν λοιπῶν δικαιολογητικῶν κατὰ τὰς πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἀδείας βοηθοῦ φαρμακείων ἐξετάσεις.

Ἡ τακτικὴ αὐτῶν ἐν τῷ φαρμακείῳ ἄσκησις εἶναι ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ οἰκείου Νομιάτρου καὶ ὑπόκειται εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν φαρμακείων.

Διὰ τὴν τακτικὴν ἄσκησιν τῶν μαθητῶν εὐθύνεται ὁ διευθύνων τὸ φαρμακεῖον, ἀναφέρων περὶ αὐτοῦ κατὰ ἑξάμηνον εἰς τὸν οἰκεῖον Νομίατρον, ὅστις κρατεῖ ἰδιαίτερον φάκελλον δι' ἕκαστον μαθητὴν τῶν φαρμακείων τῆς περιοχῆς του. Ἐν περιπτώσει ἀτάκτου φοιτήσεως, εἰσηγήσει τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν φαρμακείων καὶ μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου δύναται ὁ Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς δι' ἀποφάσεώς του νὰ θεωρήσῃ ὡς μὴ ὑπάρξασαν τὴν προηγηθεῖσαν ἄσκησιν τῶν μαθητῶν ἐν συνόλῳ ἢ ἐν μέρει.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ὕπαρξις εἰς τὰ φαρμακεῖα βοηθῶν ἢ μαθητῶν δὲν εἶναι ὑποχρεωτική. Ἀλλ' ἐλλείψει βοηθοῦ ἢ μαθητῶν τὰς συνταγὰς καὶ τὰ ὑπόθετα φάρμακα ἐκτελεῖ μόνον ὁ φαρμακοποιός. Εἰς ἑτέρους ὑπαλλήλους π. χ. ταμίαν γραμματέα ἢ ὑπηρέτην δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν συνταγῶν ἢ παρασκευὴ τῶν ἀποθέτων φαρμάκων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Νοεμβρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργὸς
Α. Παππᾶς

---

(4)

Περὶ καταρτισμοῦ τῶν φαρμακείων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 26 τοῦ ἀπὸ 11)9)1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων περὶ συστάσεως φαρμακείων» (ἀριθ. φύλλου Ἐφημ. Κυβερνήσεως 256, τεῦχος Α' τῆς 18ης Σεπτεμβρίου 1925) γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, τὴν ὑπ' ἀριθ. 755 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μετὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἕκαστον φαρμακεῖον ἀποτελεῖ ἴδιον κατάστημα. Πρέπει νὰ εἶναι ἰσόγειον. Ἐν αὐτῷ ἐκτελοῦνται αἱ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀναγραφόμεναι συνταγαὶ καὶ πωλοῦνται λιανικῶς ἢ καὶ χονδρικῶς φάρμακα καὶ φαρμακευτικὰ εἴδη, ὡς ὁ νόμος ὁρίζει. Προσέτι πωλοῦνται ἐλευθέρως διάφορα εἴδη ἰατρικῆς χρήσεως καὶ καλλυντικά. Ἡ ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν πώλησις ἐν τῷ φαρμακείῳ ἀντικειμένων ἀλλοτρίων πρὸς τὴν ἰατρικὴν καὶ φαρμακευτικὴν ἀπαγορεύεται.

Τὰ φαρμακεῖα ἀπαραιτήτως πρέπει νὰ ἔχωσι:

I. 1) Τὴν Ἑλληνικὴν Φαρμακοποιΐαν.

2) Τὴν διατίμησιν τῶν φαρμάκων.

3) Βιβλίον ἀντιγραφῆς τῶν συνταγῶν.

4) Βιβλίον ἐν ᾧ ν' ἀναγράφεται ἡ ἐν τῷ φαρμακείῳ κίνησις τῶν μαθητῶν, δηλαδὴ ἡ ἡμέρα τῆς ἐγγραφῆς τοῦ μαθητοῦ εἰς τὸ φαρμακεῖον, αἱ ἀπουσίαι αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ φαρμακείου, ἡ ἡμέρα τῆς ἀποχωρήσεως αὐτοῦ καὶ νὰ σημειοῦται ἡ κρίσις τοῦ διευθύνοντος τὸ φαρμακεῖον περὶ τῆς ἐπιδόσεως καὶ τῆς ἐπιμελείας τοῦ μαθητοῦ.

5) Βιβλίον τοῦ Ἐργαστηρίου, ἐν ᾧ ν' ἀναγράφωνται τὰ ἑκάστοτε εἰς τὸ φαρμακεῖον παρασκευαζόμενα ἀπόθετα φάρμακα ἢ ἄλλαι σκευασίαι, εἴτε κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Φαρμακοποιΐαν, ἐφ' ὅσον τὰ φάρμακα ταῦτα ἀναγράφονται ἐν αὐτῇ, εἴτε γενικώτερον κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς ἐπιστήμης, ὁσάκις δὲν ἀναγράφονται ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Φαρμακοποιΐαν.

6) Τὰ βιβλιάρια τοῦ μονοπωλίου διὰ τὴν ἀναγραφὴν τῆς κινήσεως τῶν ναρκωτικῶν.

II. 1) Τὰ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Φαρμακοποιΐᾳ ἀναγραφόμενα φάρμακα. Ἐξαιρετικῶς τὰ φαρμακεῖα πόλεων κάτω τῶν δέκα χιλιάδων κατοίκων καὶ χωρίων, δύνανται νὰ μὴ ἔχωσι φάρμακα, τῶν ὁποίων δὲν γίνεται χρῆσις, καίτοι ταῦτα ἀναγράφονται ἐν τῇ Φαρμακοποιΐᾳ.

2) Καφεΐνην, καμφορὰν, μορφίνην, σπαρτεΐνην, ἀδρεναλίνην εἰς φύσιγγας ἀποστειρωμένας.

3) Τοὺς ἐν χρήσει θεραπευτικοὺς ὄρρους.

4) Ὀξυγόνον καθαρὸν καὶ ἀσκὸν πρὸς παροχὴν ὀξυγόνου καθ' οἱανδήποτε στιγμήν.

5) Σύριγγας δι' ἐνέσεις ὑποδορείους καὶ ἐνδοφλεβίους, θερμόμετρα, κλύσματα, ἀσκοὺς πρὸς ἐπίθεσιν πάγου.

III. Τὰ ἀπαραίτητα φαρμακευτικὰ ὄργανα καὶ σκεύη.

1) Τοὐλάχιστον 3 ζυγοὺς μετὰ τῶν ἀναγκαίων σταθμῶν κατὰ τὸ δεκαδικὸν σύστημα. Μίαν εὐπαθῆ διὰ ζύγισιν μικρῶν ποσοτήτων καὶ ἔχουσαν εὐπάθειαν 0.005 γρ. (5 χιλιοστῶν τοῦ γραμμαρίου). Ἑτέραν διὰ ζύγισιν μεγαλειτέρων ποσοτήτων, μέχρι δηλαδὴ 10 γραμμαρίων καὶ τρίτην διὰ ζύγισιν μεγάλων ποσοτήτων, στερεῶν ἢ ὑγρῶν.

2) κλίβανον πρὸς ἀποστείρωσιν δι' ἀτμοῦ.

3) τοὐλάχιστον ἕνα καταποτιοκόπτην.

4) ὑγδία ἐκ πορσελάνης διαφόρων μεγεθῶν τοὐλάχιστον 4, ὑάλινα τοὐλάχιστον δύο διαφόρου μεγέθους καὶ τοὐλάχιστον ἓν ἐξ ὀρειχάλκου ἢ σιδήρου ἀρκούντως εὐμεγέθες πρὸς σύνθλιψιν ἢ κονιοποίησιν φλοιῶν καὶ ριζῶν.

5) τὰ ἐν τῇ Φαρμακοποιΐᾳ ἀναγραφόμενα κόσκινα.

6) σπαθίδας τοὐλάχιστον τέσσαρας διαφόρου μεγέθους.

7) χύτραι τοὐλάχιστον 3 διαφόρου μεγέθους.

8) Κάψας ἐκ πορσελάνης τοὐλάχιστον 3 διαφόρου μεγέθους.

9) χωνία ὑάλινα διαφόρου μεγέθους τοὐλάχιστον 3.

10) ὑγκομετρικοὺς κυλίνδρους.

11) δοκιμαστικοὺς σωλῆνας.

12) ἕνα ἐξικμαστῆρα.

13) δοχεῖα πρὸς παρασκευὴν ἐκχυμάτων.

14) ἀραιόμετρα τοὐλάχιστον δύο. Ἓν διὰ τὰ βαρύτερα τοῦ ὕδατος ὑγρὰ καὶ ἕτερον διὰ τὰ ἐλαφρότερα. Τοὐλάχιστον ἓν οἰνοπνευματόμετρον.

15) τοὐλάχιστον ἓν θερμόμετρον πρὸς προσδιορισμὸν θερμοκρασίας τῶν ὑγρῶν.

16) ἡθμούς: χάρτην διηθητικὸν καὶ ἡθμοὺς ἐξ ὑφάσματος, καθαροὺς καὶ καλῶς φυλασσομένους.

17) καθαρὰ χειρόμακτρα.

18) πλατυστόμους φιάλας πρὸς παρασκευὴν βαμμάτων τοὐλάχιστον δέκα.

IV. Ἀναλόγως τῶν ἐργασιῶν τοῦ φαρμακείου ἐπαρκῆ ἀριθμὸν κενῶν φιαλῶν, δοχείων καὶ κυτίων.

V. Ἓν ψηγεῖον πρὸς φύλαξιν τῶν ὀρῶν ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, χῶρον ὀροσερόν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ φαρμακεῖον πρέπει ν' ἀπαρτίζεται ἐκ δύο τοὐλάχιστον διαμερισμάτων. Τοῦ φαρμακοπωλείου καὶ τοῦ φαρμακευτικοῦ ἐργαστηρίου.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐντὸς τῶν φαρμακείων ὕπαρξις χημικῶν καὶ μικροβιολογικῶν ἐργαστηρίων, ἐφ' ὅσον λειτουργοῦσιν ἐν ἰδιαιτέρῳ διαμερίσματι καὶ δὲν παρακωλύεται δι' αὐτῶν ἡ κανονικὴ λειτουργία τοῦ φαρμακείου.

Ἄρθρον 5.

Τὸ φαρμακοπωλεῖον, ἀποτελοῦν τὸ πρῶτον διαμέρισμα τοῦ φαρμακείου, φέρει ἔξωθεν ἀναγεγραμμένην τὴν λέξιν: «Φαρμακεῖον» καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀδειούχου ἰδιοκτήτου τοῦ φαρμακείου.

Εἰς τὸ φαρμακοπωλεῖον, ἐφ' ὅσον ἐν τῷ φαρμακείῳ δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερον διαμέρισμα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν συνταγῶν, τοποθετοῦνται τὰ φάρμακα, παραλαμβάνονται καὶ ἐκτελοῦνται αἱ συνταγαὶ καὶ τελεῖται ἡ λιανικὴ πώλησις.

Ἄρθρον 6.

Τὰ φάρμακα πρέπει νὰ εὑρίσκωνται ἐντὸς καταλλήλων καὶ καλῶς πωματισμένων δοχείων, ὥστε νὰ προφυλάσσωνται ἀπὸ τοῦ κονιορτοῦ καὶ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἀέρος ἢ τοῦ φωτός, ὁσάκις πρόκειται περὶ φαρμάκων προσβαλλομένων ἐξ αὐτοῦ. Τὰ περιέχοντα τὰ φαρμακοδοχεῖα, ὑάλινα ἢ ἐκ πορσελάνης ἢ φαγεντικῆς, φυλάσσονται ἐν ἀπολύτῳ καθαριότητι καὶ τάξει ἐντὸς ἑρμαρίων κατὰ προτίμησιν μεθ' ὑελοπινάκων, ἀποτελούντων τὸ καλούμενον σκελετὸν τοῦ φαρμακείου. Αἱ δρόγαι φυλάσσονται ἐντὸς συρταρίων κατὰ τρόπον ὥστε νὰ εἶναι τελείως προφυλαγμέναι ἀπὸ τοῦ κονιορτοῦ ἢ καὶ ἐντὸς κυτίων. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἐντὸς χαρτοσακουλῶν φύλαξις φαρμάκων. Τὰ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Φαρμακοποιΐᾳ ἀναγραφόμενα ὡς φυλασσόμενα μετὰ μεγίστης προσοχῆς φυλάσσονται ἐν ἰδιαιτέρῳ ἑρμαρίῳ φέροντι ἔξωθεν τὸ στοιχεῖον Α, τὰ δὲ ἀναγραφόμενα ὡς φυλασσόμενα μετὰ προσοχῆς φυλάσσονται ἐν ἰδιαιτέρῳ ἑρμαρίῳ φέροντι ἔξωθεν τὸ στοιχεῖον Β. Ἡ ὀνομασία τοῦ φαρμάκου ἐπιγράφεται ἐπὶ τοῦ δοχείου λατινιστί.

Διὰ τὴν ποιότητα τῶν φαρμάκων, εἴτε παρασκευάζονται ἐν τῷ φαρμακείῳ, εἴτε προέρχονται ἐκ τοῦ ἐμπορίου, φέρει τὴν εὐθύνην πάντοτε ὁ ἀδειοῦχος τοῦ φαρμακείου, ἢ ὁ νόμιμος ἀντικαταστάτης αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ φαρμακοπωλεῖον, ἐκτὸς τοῦ σκελετοῦ καὶ ἐφ' ὅσον ἐντὸς αὐτοῦ ἐκτελοῦνται αἱ συνταγαὶ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ τράπεζα κατάλληλος πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν συνταγῶν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἢ καὶ ἐπὶ ἑτέρας, ἀλλὰ πάντως εὑρισκομένης πλησίον, τοποθετοῦνται καὶ οἱ ζυγοί, μετὰ τῶν σταθμῶν αὐτῶν.

Τὸ ἐργαστήριον τοῦ φαρμακείου, ἀποτελοῦν ἰδιαίτερον διαμέρισμα, πρέπει νὰ διατηρῆται ἐν ἀπολύτῳ καθαριότητι καὶ τάξει. Ἐν αὐτῷ εὑρίσκεται τὸ πλυντήριον καὶ τὸ ἀφεψητήριον τράπεζα κατάλληλος καὶ τὰ πρὸς παρασκευὴν τῶν διαφόρων φαρμακευτικῶν σκευασιῶν ἀπαραίτητα διὰ τὸ φαρμακεῖον ὄργανα καὶ σκεύη. Ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ ἐπίσης φυλάσσονται ἐντὸς ἰδιαιτέρου ἑρμαρίου τὰ ἐν τῷ φαρμακείῳ ὑπάρχοντα ἀντιδραστήρια.

Ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἐργαστηρίου ὡς ἀποθήκης καὶ ἡ ἐν αὐτῷ τοποθέτησις ἀντικειμένων ἀλλοτρίων πρὸς τὰς ἐργαστηριακὰς ἀνάγκας τοῦ φαρμακείου.

Ἄρθρον 8.

Φαρμακεῖα ἔχοντα μεγάλας ποσότητας φαρμάκων, μὴ δυνάμενα νὰ τοποθετηθῶσιν εἰς τὸ φαρμακοπωλεῖον, πρέπει νὰ ἔχωσιν ἰδιαιτέραν ἀποθήκην πρὸς φύλαξιν αὐτῶν.

Ἐκτέλεσις συνταγῶν.

Ἄρθρον 9.

Αἱ συνταγαὶ τῶν ἀσκούντων νομίμως τὴν ἰατρικὴν ἰατρῶν, ἐκτελοῦνται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ φαρμακεῖα. Πρὸς τοῦτο πρέπει ἡ συνταγὴ νὰ φέρῃ εὐαναγνώστως τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐκδόσαντος αὐτὴν ἰατροῦ. Συνταγαὶ ἀναγραφείσαι ὑπὸ μὴ ἐχόντων ἄδειαν ἀσκήσεως τῆς ἰατρικῆς ἐν Ἑλλάδι δὲν ἐκτελοῦνται. Αἱ συνταγαὶ ἐκτελοῦνται ἄνευ χρονοτριβῆς καὶ κατὰ τὴν σειρὰν τῆς παραλαβῆς αὐτῶν. Ἐξαιρετικῶς ἐκτελοῦνται ἀμέσως καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν σειρὰν τῆς παραλαβῆς αὐτῶν αἱ συνταγαὶ αἱ ἀναγραφόμεναι ὡς ἐπείγουσαι. Συνταγαί, εἰς τὰς ὁποίας ἀναγράφεται δόσις ἀνωτέρα τῆς ἐν τῇ φαρμακοποιΐᾳ ἀναγραφομένης ἀνωτάτης φαρμακευτικῆς δόσεως ἐκτελοῦνται μόνον, ἐὰν ἡ ἀναγραφομένη ἐν τῇ συνταγῇ δόσις ὑπογραμμίζεται ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ καὶ τίθεται παρ' αὐτὴν τὸ σημεῖον: (!) μετὰ νέας ὑπογραφῆς τοῦ ἰατροῦ. Ἄλλως ὁ φαρμακοποιὸς ὀφείλει νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ ἰατροῦ πρὸς διόρθωσιν τοῦ πιθανοῦ λάθους καὶ ἐν ἀνάγκῃ μὴ κατορθουμένης τῆς συνεννοήσεως νὰ θέσῃ δόσιν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὴν ἀνωτάτην φαρμακευτικήν, ἐπιφυλασσόμενος νὰ εἰδοποιήσῃ ἐγκαίρως τὸν ἐκδόσαντα τὴν συνταγὴν ἰατρόν. Ὅταν ἡ συνταγὴ εἶναι δυσανάγνωστος ἢ ὅταν ὁ φαρμακοποιὸς ὑποπτεύηται ὅτι ἐγένετο λάθος κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτῆς, ὁ φαρμακοποιὸς ὀφείλει, πρὶν ἢ ἐκτελέσῃ αὐτήν, νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ ἐκδόσαντος αὐτὴν ἰατροῦ.

Ἐπὶ τῆς συνταγῆς ἀναγράφεται ἡ διατίμησις ἀναλυτικῶς ἔστω καὶ ἂν τὰ ἐν αὐτῇ ἀναγραφόμενα φάρμακα πρόκειται νὰ δοθῶσιν ἐπὶ πιστώσει.

Ἄρθρον 10.

Αἱ συνταγαὶ ἐκτελοῦνται μόνον ὑπὸ φαρμακοποιοῦ ἢ ἀγεγνωρισμένου βοηθοῦ. Ἐπιτρέπεται καὶ ἡ ὑπὸ μαθητῶν ἐκτέλεσις συνταγῶν ἀλλὰ μόνον ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὴν εὐθύνην φαρμακοποιοῦ ἢ βοηθοῦ. Τὴν εὐθύνην τῆς ἐκτελέσεως τῆς συνταγῆς φέρει καὶ ὁ διευθύσων τὸ φαρμακεῖον καὶ ὁ ἐκτελέσας αὐτήν, ὅστις καὶ μονογραφεῖ αὐτὴν μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρον 11.

Αἱ συνταγαὶ ἀντιγράφονται αὐθημερὸν εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἀντιγραφῆς τῶν συνταγῶν καὶ φυλάσσονται εἰς τὸ φαρμακεῖον τοὐλάχιστον ἐπὶ δύο ἔτη, καθ' ἕκαστον μῆνα ἰδιαιτέρως. Εἰς ἰδιαίτερον φάκελλον φυλάσσονται κατὰ μῆνα αἱ συνταγαὶ εἰς τὰς ὁποίας ἀναγράφονται ναρκωτικά.

Ἄρθρον 12.

Εἰς φαρμακεῖα νεωστὶ ἱδρυόμενα ἐπιτρέπεται ἡ λειτουργία μόνον μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν αὐτῶν. Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ὁπωσδήποτε κωλυομένου τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν φαρμακείων ἡ πρώτη αὕτη ἐπιθεώρησις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ὑπὸ τοῦ Νομάτρου συμπαρισταμένου καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰ πρωτόκολλα τῆς ἐπιθεωρήσεως ἀποστέλλονται εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν φαρμακείων, ὅστις εἰσηγεῖται ἐπ' αὐτῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Νοεμβρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Προνοίας κλπ. Ὑπουργὸς

Α. Παπᾶς

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.